

Ismét hódított Vásáryval a Rádiózenekar

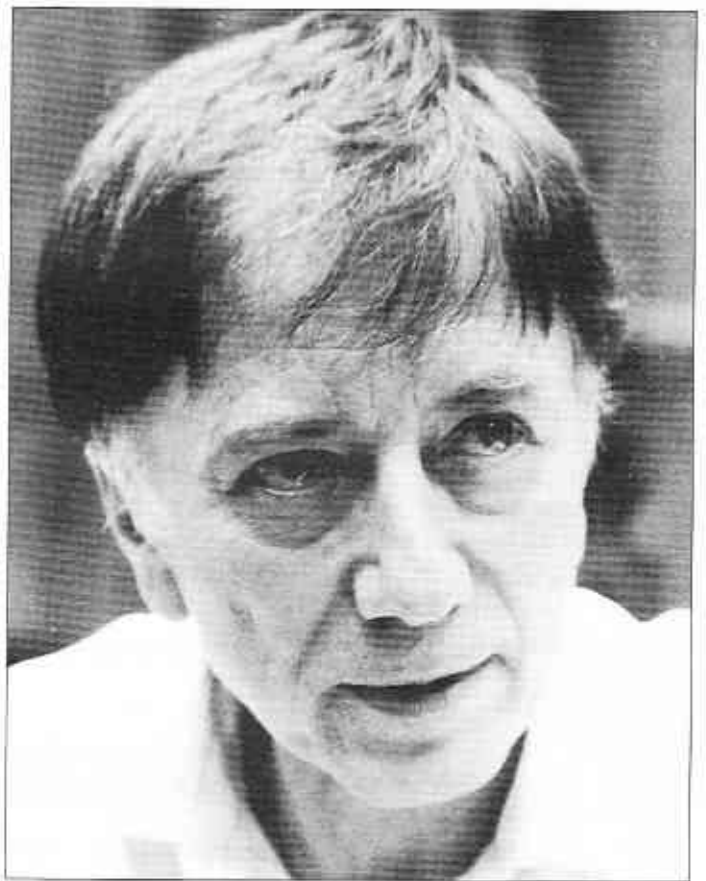
„Magyar szuperzenekar” – „a legmagasabb rendű kultúrával párosulva”

1996. október 3-án indult a Rádiózenekar arra a maraton hosszúságú nyugat-európai turnéra, melynek során Svájcban, Németországban és Ausztriában szerepelt, végül pedig október 27-én ért ismét magyar földre. A kívánnivalókat is hagyó, nem elég körültekintő előkészítés miatt az embert-próbáló turné során 25 nap alatt több, mint 7.500 km-t kellett megtenni műszakilag erősen kifogásolható állapotú buszokkal, majd' mindennapi megerőltető utazással. A gyakori kényszerpihenőkkel, defektekkel és a térkép nélküli útvonal-improvizációkból fakadó következetes eltérésekkel megtűzdtelt napi utazások – a jó esetben 90 km-es csúcsebességgel is – csupán 45-50 km-es átlagsebességet eredményeztek a kiindulási és az érkezési pontok között.

Az együttes először turnézott jelenlegi főzeneigazgatójával, Vásáry Tamással az említett országokban. A korábbi angolai turné fergetes sikerei és kifogástalan szervezettsége után nagy várakozással tekintett a zenekar a számára eddig ismeretlen, új impresszárió munkája felé. Ami a hangversenyek helyszíneit illeti, azok minden várakozáson felüliek voltak: a Rádiózenekar csakis a legrangosabb helyeken lépett fel, és csakis telt házak előtt. *Locarno, Vaduz, Essen, Aachen, Regensburg, München, Würzburg, Wiesbaden, Rosenheim, Nürnberg, Stuttgart, Wolfsburg, Seesen, Köln, Dortmund, Frankfurt és Klagenfurt* legszebb termeiben halmoztak sikert sikerre a muzsikuskok. Ennek köszönhetően, már az első benyomások után konkrét ajánlat született a zenekar ismételt németországi hangversenykörútját illetően. Műsorukon – rendkívüli nehézségüket tekintve – szerepeltek nem kimondottan turnédarabok is, de ugyanígy gyakran játszott, és Nyugat-Európában igen nagy népszerűségnek örvendő művek is. Így *Bartók: Zene húros hangszerekre, ütőkre és cselesztára, Concerto. Liszt: Dante szimfónia, Les Preludes, és Mazeppa* mellett *Beethoven: VII. szimfóniája*, valamint *Chopin e-moll zongoraversenye* adták a műsorok gerincét. A rádiózenekar művészeivel Vásáry Tamás minden este éppúgy csodát művelt, mint a publikummal. Megtalálta azt a hangot, azt az interpretálási módot, mely a német közönséget már a hangversenyek első pillanataiban is érezhetően lenyűgözte. Ugyanígy a kritikusokat is, akik jóformán csak szuperlatívuszokat használtak kritikáikban. A mérsékeltebb hangvételhez szokott német közönség valósággal tombolt az érzelemdús, a zenei kifejezéstár szinte minden eszközét felvonultató, lélegzetelállító pillanatok sorából álló szuggesztív előadásmód hallatán. De a muzsikuskok is kitétek magukért. A mostoha körülmények, az utazó emberek energiájára a legkisebb tekintettel sem lévő szervezés, és a szinte minden napra jutó apró, hangulatromboló momentumok ellenére a koncertek mindig egy más világot jelentettek, a zenekar művészei – mint mindig – felejtve elcsigázott testüket és idegrendszerüket, helyzetet mentettek, példátlan odaadással muzsikáltak, és így méltán emelték ki a magyar vonósok hallatlanul finom, árnyalt kamarazenélését éppúgy, mint a fúvósok bri-

liáns teljesítményét, és a zenekari hangzás európai színvonalát.

„Végre hallhattuk itt egyszer Magyarország vezető zenekarát, a Budapesti Szimfonikusokat, azaz a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarát – gondosan kimunkált, meleg hangzás, minden egyes szólam hibátlan, a klarinétól a pozaunig és az átgondoltan játszó vonósokig.” ...Vásáry jelentőségteljesen tudta megmutatni, hogy nem az Harnoncourt-féle eredeti hangzás-mozgalom az egyetlen üdvözítő mód a mű lényegének feltárására. (Westdeutsche Allgemeine Zeitung, 1996. október 10. Essen)

„...a zenekar fúvósai kitűntek pompásan fénylő, kimunkált, a legtisztább minőséget képviselő hangzásukkal ...”

Vásáry Tamás nagyon ért ahhoz, hogy a mű ellentétes karaktereit a végletekig fokozza és elmélyítse. Muzsikusai szabályosan megfestették a forró gyönyört, a merész kihívást, a vágyakozást és a tánc bacchusi vadságát. A közönség örjögött... A ráadások és a hosszú ünneplések sora alig akart véget érni. (Neue Rheinische Zeitung, 1996. október 10., Essen)

A Budapesti Szimfonikusok vonósai a nemzetközi mezőny élvonalában állnak, de ott van a fuvolistájuk és

Mi pedig gratulálunk Harsányi Zsoltnak, aki az „év muzsikusa” címet nyerte el ragyogó fagottszólójával.

(Szerk.)

az oboistájuk is... (Main Post, 1996. október 14., Würzburg)

Olyan titánian senki sem vezényli Beethovent, mint Vásáry a Hetediket; s ha olyan pompás muzsikuskok játszanak a keze alatt, mint a Budapesti Szimfonikusok, az ember szívesen hagyja, hogy lehengereljék; micsoda hangzás, micsoda energia, viharos kavargás – a legmagasabbrendű kultúrával párosulva... (Abendzeitung Nürnberg, 1996. október 17.)

„... Liszt színeiben gazdag hőskölteménye és még inkább a bartóki Concerto előadásával egy európai rangú zenekart ismertünk meg, pompás együttes hangzással és kimunkált, mindegyik hangszercsoportban első osztályú játéktílussal. A kamarazeneien finom hangzású szakaszok váltakozása virtuóz fúvós korálokkal és óriási tutti-

tömbökkel – nem tévesztette el hatását a közönségre.” (Wolfsburger Nachrichten, 1996. október 21.)

A turné állandó szólistája Grigorij Szokolov, a magyar zongoraiskolától kissé távol álló, de a német közönségre fantasztikus hatást gyakorló, rendkívül érzékeny és finom billentésű pianista. Műsorán Chopin e-moll zongoraversenye szerepelt, melyet a közönség minden esetben lelkes ovációval ünnepelt. Szokolov pedig minden este más-más ráadásal örvendeztette meg nemcsak közönségét, de a Rádiózenekart is. Mellette Szentpéteri Csilla két alkalommal játszotta Liszt: Á-dúr zongoraversenyét.

„Chopin e-moll zongoraversenyének tolmácsolásával, az est csúcspontján, az 1943-ban Dohnányi Ernő által megalapított zenekar megcáfolta azon előítéleteket, melyek szerint Chopin nem értett volna a hangszereléshez. A szóló nélküli tutti szakaszok csodálatosan életképes, markáns struktúrákat mutattak. A szólószakaszoknál az együttes a háttérbe vonult, mivel a zongorista szólama a zenekari részt is hordozza... Szokolov... a három tételt olyan szabadon adta elő, mintha abban a pillanatban találta volna ki, ám önkényeskedés nélkül. (Frankfurter Allgemeine Zeitung, 1996. október 16.)

„A zene ritka csillagóráját élték meg a wolfsburgiak a Budapesti Szimfonikusokhangversenyét a színházban. Az orosz zongoraművész, Grigorij Szokolov és a magyar szuperzenekar főzeneigazgatója, Vásáry Tamás vezényletével, Chopin op. 11-es e-moll zongoraversenyét aligha túlszárnyalható érzékenységgel és muzikalitással adták elő.” (Westdeutsche Allgemeine Zeitung, 1996. október 21., Wolfsburg)

A turné utolsó hangversenyén Mahler V. szimfóniáját, a zenekar második klagenfurti fellépésén Wolfgang Czeipek vezényelte ugyancsak nagy sikerrel.

Papp Márta kritikai fordításait felhasználva:

Popa Péter

Hangszerkereskedelmi és szolgáltató Kft.

1077 Budapest,
Dohány u. 86.

Tel./fax:
142-3623

Nyitva:
hétfő-péntek
9.30-tól
18.00 óráig

**Új és használt hangszerek vétele, eladása,
igazságügyi szakértő véleményezése, szakbecslése.**

Vonós, pengetős hangszerek készítése, javítása.

**Alkatrészek, tartozékok, kiegészítők forgalmazása:
húrok, vonók, tokok, huzatok, állványok stb.**